

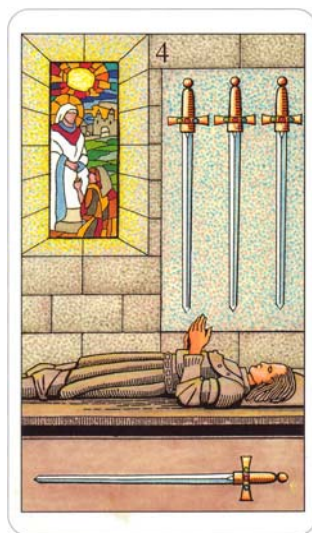
Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor – Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de elfde nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het kleine arcanum Zwaarden Vier over

‘januari’

De titel van het kleine arcanum Zwaarden Vier is *Transformatie*. Een ander woord hiervoor is gedaanteverandering, omschepping of omvorming. Bijvoorbeeld een rups in een cocon die wacht op zijn nieuwe gedaante van vlinder.

Zwaarden staan in de Tarot symbool voor de winter, voor transformatie en voor de periode dat de ziel ‘ondergronds’ is.

De figuur afgebeeld op de kaart lijkt dood maar is het niet. Hij is in meditatie. Allerlei innerlijke processen zijn in hem op gang gekomen terwijl andere ontwikkelingen er niet meer toe doen en afsterven. Net als de sapstromen van een boom: de herfstsapstroom heeft zich naar binnen en beneden gericht, zich teruggetrokken in de boom. Terwijl de sapstromen van de lente zich alweer opmaken om naar boven en naar buiten te stromen. Ergens op een bepaald punt ontmoeten deze stromen elkaar. Laat ik dit punt voor het gemak het ‘nulpunt’ noemen.

Dit nulpunt is het punt van transformatie. Op dit punt wacht de mens, de ziel, een plant of dier op licht, nieuw leven, nieuwe inspiratie of nieuw inzicht. Deze nieuwe perspectieven wachten op de juiste omstandigheden om naar buiten gebracht te worden terwijl er tegelijkertijd (nog) gerouwd wordt om offers die gebracht zijn, maar verloren zijn gegaan. (In het glas-in-lood-raam wordt dit (be)rouwen afgebeeld door de mens die compassie vraagt bij Maria).

Tijdens de januaridagen waarin de kleuren grijs zijn, we binnenzittend onszelf beschutten tegen de kou en de wolkenlucht als een cocon boven ons hoofd dicht gepakt is, worden wij geconfronteerd met onze aloude oerangst of het licht ooit nog weer bij ons terug zal keren. Onrust, angst en gevoelens van leegte bestoken ons nog meer dan tijdens de donkere kerstnachten.

Het kleine arcanum Zwaarden Vier nodigt ons uit om in dit nulpunt te volharden. Geduldig te blijven tijdens het wachten op de nieuwe gedaante en op de juiste omstandigheden om uit te botten. Want de vlinder zou immers sterven als je hem te vroeg uit zijn cocon zou peuteren.

Met hartelijke groet,

Els Maasson